

Σταυρός, η γέφυρα προς τον Παράδεισο

[/ Πεμπτουσία](#)

Στην Ύψωση του Τιμίου Σταυρού

(Αγίου Φιλοθέου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως)

α΄. Επειδή αποκοπήκαμε από την πρώτη και θεία και ευτυχισμένη ζωή λόγω της παραβάσεως του προπάτορα, και αφού απομακρυνθήκαμε από τον Θεό, εξοριστήκαμε από τον Παράδεισο, και ξεπέσαμε σε μία πολύ αμαρτωλή ζωή, και καταδικαστήκαμε να πεθάνουμε, και πέσαμε σε αναρίθμητες γνώμες, και πλάνες και ασέβειες, ως δούλοι του εχθρού διαβόλου με τις φιληδονίες και τα σαρκικά πάθη, και γι' αυτό είχαμε ανάγκη να σαρκωθεί ο Θεός, ο οποίος δεν υπέφερε τη ζημιά του πλάσματός του, ούτε ήθελε να το αφήσει να καταστραφεί· προκειμένου από Αυτόν που δημιουργηθήκαμε, από Αυτόν και να αναδημιουργηθούμε, γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, ο μονογενής Υιός του Θεού και Λόγος, ο οποίος προαιωνίως υπάρχει μαζί με τον Πατέρα, αν και είναι άχρονος, αφού σπλαχνίσθηκε τη φύση μας, η οποία γλίστρησε και απομακρύνθηκε από το καλό, και εξ αιτίας της αμαρτίας έφτασε στα βάθη του άδη· ευδόκησε και θέλησε να γίνει άνθρωπος σε μία ορισμένη στιγμή, και να μπει μέσα στο χρόνο, και να γίνει όμοιος σε όλα με εμάς, εκτός από την αμαρτία.

Πηγή:ubeen.ir

Γι' αυτό ο αχώρητος χωρείται μέσα σε Παρθενικά σπλάγχνα, και περιγράφεται κατά τη σάρκα ο απερίγραπτος, και με αυτήν την κοινωνία θεώνει την ανθρώπινη φύση που προσέλαβε, και γίνεται αληθινός και τέλειος άνθρωπος, αυτός που πάντοτε ήταν τέλειος Θεός.

β'. Αφού λοιπόν συναναστράφηκε και έζησε μέσα στον κόσμο, έδωσε εντολές δικαιοσύνης και αρετής, και έδειξε την επίγνωση της αλήθειας, δίδαξε τα ωφέλιμα και σωτηριώδη, έκανε θαύματα υπερφυσικά, μεγάλα και θαυμαστά. Ύστερα παραδίνεται εκουσίως στα χέρια ανθρώπων αμαρτωλών και άδικων, και κατακρίνεται, και καταδικάζεται, και πάσχει, και υπομένει τα φρικτά Πάθη, φέροντας Εκείνος αντί για μας τους αμαρτωλούς, τη σωτήρια τιμωρία, οδύνη, και κάκωση σύμφωνα με εκείνο που έχει γραφεί· «Αυτός σηκώνει τις αμαρτίες μας και υποφέρει για μας· αυτός πήρε τις ασθένειές μας και κράτησε τις αρρώστιες μας».

Καταδέχεται ο Κύριος της δόξας και φτυσίματα και κτυπήματα στο πρόσωπο, κολαφίσματα, και βρισιές, και κοροϊδίες, τον κόκκινο μανδύα και το ακάνθινο στεφάνι, κάλαμο και σπόγγο και χολή με ξύδι, τα καρφιά και τη λόγχη, και μαζί με όλα αυτά το Σταυρό και το θάνατο· έτσι αφ' ενός μεν, καταργεί με το Σταυρό και το θάνατό του την καταδίκη και την απόφαση της παλαιάς κατάρας, με το να γίνει κατάρα για χάρη μας, όπως έχει γραφεί· «Είναι καταραμένος όποιος είναι

κρεμασμένος πάνω στο σταυρό»· αφ' ετέρου δε, με την ταφή και την ανάσταση μας βγάζει από το σκοτάδι της πικρής καταδίκης, μας ελευθερώνει από τα άλυτα δεσμά του τυράννου διαβόλου, και χαρίζει κάθε ελευθερία. Διότι ο Κύριος ανασταίνεται την τρίτη ημέρα, και ανεβαίνει στους ουραμούς μεσιτεύοντας και προσευχόμενος για μας ενώπιον του Θεού και Πατέρα· και πρόκειται πάλιν να έλθει με δόξα, για να κρίνει όλη τη γη, και να αποδώσει στον καθένα κατά τα έργα του.

γ'. Έτσι προνόησε για μας ο Θεός, και εστί φρόντισε να μας βγάλει από την τυραννία και την απάτη του διαβόλου. Έτσι θέλησε να γίνει άνθρωπος για μας, και μας έδωσε ως φάρμακα για θεραπεία της ασθένειάς μας τα θεία του Πάθη. Με αυτά ξαναδημιουργηθήκαμε, και αξιωθήκαμε της αιωνίου ζωής, και γίναμε μέτοχοι θείων Μυστηρίων, και απολαμβάνουμε τα χαρίσματα και τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος. Σύμφωνα με τον θείο Απόστολο· «Ο Χριστός μας εξαγόρασε από την κατάρα του Νόμου, αφού έγινε κατάρα για μας». Έγινε κατάρα για μας ο Χριστός, επειδή θυσίασε τον εαυτόν του, με το να πεθάνει με τη θέλησή του τον επονείδιστο και αδοξότατο θάνατο.

Μας εξαγόρασε από την κατάρα, διότι πρόσφερε το θείο και Άγιο Αίμα του και μας λύτρωσε από τη δουλεία του διαβόλου και του θανάτου, καθώς και από την καταδίκη και τη φθορά του Άδη. Έγινε κατάρα ο Χριστός, επειδή πέθανε το θάνατο των καταραμένων και κακούργων. Επειδή δε, «δεν έκανε αμαρτία, ούτε βρέθηκε δόλος στο στόμα του», γι' αυτό μετέβαλε την κατάρα σε ευλογία, και βέβαια, απομάκρυνε και συνέτριψε την αμαρτία του κόσμου, και μας χάρισε οδό σωτηρίας. Διότι ήλθε ο Κύριος για να βαστάξει και να εξαλείψει την εναντίον μας κατάρα. Γι' αυτό και δέχθηκε το σταυρικό θάνατο. Διότι πώς μπορούσε διαφορετικά να γίνει κατάρα, παρά με το να δεχθεί το σταυρικό θάνατο, τον οποίον δοκίμαζαν οι καταραμένοι; Πώς επίσης θα μας προσκαλούσε στο δρόμο της σωτηρίας, εάν δεν σταυρωνόταν; Διότι μόνο πάνω σε σταυρό πεθαίνει κάποιος έχοντας απλωμένα τα χέρια του. Άπλωσε λοιπόν τις παλάμες ο Κύριος για να μας τραβήξει όλους κοντά του και να μας ενώσει με μία μυστική και θεία κοινωνία μαζί του, όπως είπε ο ίδιος: «Όταν υψωθώ από τη γη, όλους θα σας ελκύσω κοντά μου».

δ'. Διότι ο διάβολος όταν έπεσε από τον ουρανό μαζί με τους συναποστάτες του πονηρούς δαίμονες, περιπλανάται στον αέρα, και προσπαθεί να εμποδίσει αυτούς που ανέρχονται στον ουρανό. Ήλθε λοιπόν ο Κύριος, για να συντρίψει το διάβολο, να καθαρίσει τον αέρα, και να μας ανοίξει το δρόμο προς τον ουρανό διά της σαρκός του, και να δείξει ότι Αυτός είναι που ενώνει και συγκρατεί τα πάντα. Επειδή λοιπόν ο θάνατός του αγιάζει τα σύμπαντα, γι' αυτό δικαιολογημένα δέχθηκε να υποστεί τον ατιμότατο σταυρικό θάνατο.

Το σχήμα του Τιμίου Σταυρού εγκωμίασε και ο θείος Δαβίδ λέγοντας· «Πού πορευθώ από του πνεύματός Σου, και από του προσώπου Σου πού φύγω; Εάν αναβώ εις τον ουρανό», αυτό φανερώνει το ύψος, «εάν καταβω εις τον άδη», αυτό φανερώνει το βάθος, «εάν αναλάβοιμι τας πτέρυγάς μου κατ' όρθρον», το οποίον είναι η ανατολή του ήλιου· αυτό φανερώνει το πλάτος, «και κατασκηνώσω εις τα έσχατα της θαλάσσης», τη δύση ονομάζει έτσι· αυτό φανερώνει το μήκος.

ε΄. Και ο θείος Παύλος αυτό το σχήμα υπονοούσε γράφοντας προς Εφεσίους· «Έτσι, θα μπορέσετε μαζί με ολόκληρο το λαό του Θεού να συλλάβετε ποιο είναι το πλάτος και το μήκος και το βάθος και το ύψος του μυστηρίου της σωτηρίας»· εννοώντας με το ύψος τα επουράνια, με το βάθος τα υπόγεια του άδη, με το πλάτος και μήκος τα άκρα από τις δύο πλευρές, τα οποία κατέχονται από τη δύναμη του Θεού, η οποία βαστάζει και στηρίζει τα πάντα. Γι' αυτό έλεγε ο Κύριος, ότι· «Πρέπει ο υιός του ανθρώπου να σταυρωθεί», δηλαδή, δεν μπορεί διαφορετικά να γίνει το Πάθος, παρά μόνο διά του Σταυρού· και ενώ υπήρχαν πολλά άλλα μέσα θανατικής καταδίκης, με τα οποία θα μπορούσε ο Κύριος να πραγματοποιήσει την οικονομία του θανάτου για μας, από όλα τα άλλα είδη, προτιμήθηκε ο σταυρικός θάνατος, ως αναγκαίος και απαραίτητος.

Έτσι τώρα όπου και να χαραχτεί ο Σταυρός, ευλογεί, αγιάζει, φωτίζει, και δίνει όλα τα σωτήρια. Αυτόν λοιπόν, αδελφοί μου, έχοντας ακατανίκητο όπλο, ας μη τρέμουμε, και ας μη φοβόμαστε τους εχθρούς· διότι αυτοί τρέμουν το θείο Σταυρό, και φοβούνται, και φεύγουν, επειδή δεν μπορούν, ούτε για λίγο, να αντικρύσουν το σημείο του. Γι' αυτόν το λόγο, όλα μας τα έργα ας τα κάνουμε και ας τα τελειώνουμε με το σημείο του θείου Σταυρού. Γι' αυτό όταν τον υψώνουμε και τον προσκυνούμε, μεγαλύνουμε και δοξάζουμε τον Χριστό, ο οποίος σταυρώθηκε πάνω σ' αυτόν. Διότι εκείνος που εγκωμιάζει το Σταυρό, τιμά και δοξάζει και προσκυνεί τον σταυρωμένο Χριστό. Διότι με το Σταυρό ο τύραννος διάβολος αιχμαλωτίσθηκε· με το Σταυρό ο θάνατος νικήθηκε και εξαφανίσθηκε, και ο άδης απογυμνώθηκε. Έπρεπε δηλαδή, με εκείνα που μας νίκησε ο διάβολος, με εκείνα πάλιν να υπερισχύσει και να επικρατήσει ο Χριστός.

[Συνεχίζεται]